

TERMINAALI

2/1995 LAPSELLINEN FUKSINUMERO



FUKSIN ULJAS KUOLEMA VUOSIMALLIA WAPPU'95

Skordari

Narisevan sedän turinoita

Jaaha. Taas on uusi syksy ja uudet opiskelijat. Tässäpä lienee hyvä tilaisuus normaalilin pehmoilun sijasta vähän valistaa fukseja.

Aivan selkeä tosiasian on se, että viime luvuksi oli (ainakin teekkarikulttuurisesti mitattuna) killan koko lyhyer historian paras. Valtakunnallisten (kilpailijoista 3/4 OTIT:ta) ja paikallisten jänäkisojen yli voimainen voitto, lumiveistoskilpailun 3. sija (yliopiston paras), uusi aktiivinen hallitus, Wapun epävirallisesti paras kiltalehti ja muutama dynamiittifuki vain muutamia mainitakseen takasi-vat sen, että pieni kiltamme näkyi ja kuului yleisön pyynnöstä huolimatta. Kiitos tästä kuuluu kaikille asianomaisille ja myös killan hallitukselle, joka tiukasti tilanteesta huolimatta tarjosi kaiken mahdolisen tuen.

Ja voittokulku jatkuu. Teknillisessä tiedekunnassa alin pistemäärä oli kiltamme hyväksyttylle toiseksi suurin heti tuotantotalouden jälkeen. Hakijoita oli paljon ja taso oli korkea. Itse asiassa, allekirjoit -taneella eikä n:llä muullakaan olisi ollut mitään jakoja päästää näillä pisterajoilla opiskelemaan. (Ovatkohan pääsykokeet helpottuneet? - toim.huom.)

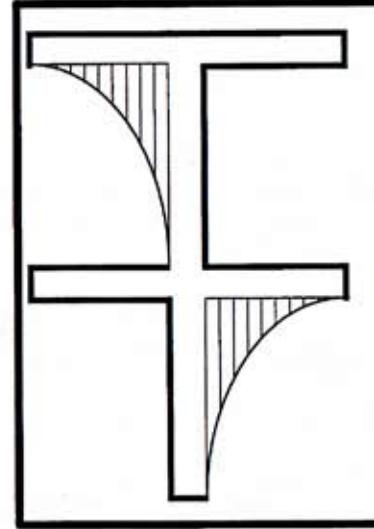
Kaikki tämä kuulostaa hyväältä. Valitettavasti maailma ei ole mustavalkoinen. Sama pätee myös kiltamme nykytilanteeseen. Rahatilanne on aika ankeaa, onneksi kuitenkin laskut saataneen maksettua, mutta sähköön tai muiden isojen kiltojen kaltaisiin "hyvin sponsoroituihin" tilaisuuksiin varaa ei ole. Arvonlisäveron myötä kopiokonetulot ovat

pienentyneet, eikä kiltalaisten epäuskollisuus kopiointiasiassa auta yhtään. Käytetään ihmiset killan omia kopiokoneita, ne rahat tulevat muodossa tahi toisessa takaisin. Kaikista huolestuttavinta on kuitenkin aktiivisuuden kasaantuminen ns. krissiseen massaan. Voidaan rehellisesti sanoa, että kaikki aiemmin mainitut saavutukset on toteuttanut pieni ydinporukka

Moni sanoo, että kiltatoiminta on sisäpiirin juttu. Niin pitääkin olla. Eikö kulta ole oma sisäpiirinsä, varsinkin OTIT:n tapauksessa koska kulta on niin pieni että kaikilla on mahdollisuus tuntea merkitävä osa muista kiltalaista? Ajatelkaapa esimerkiksi sähkökiltaa, jossa joka vuosi uusia opiskelijoita tulee yli sata.

...Että mitäköhän tällä nyt oikein ajetaan takaa? No sitä, että kulta tarvitsee uusia aktiivisia hahmoja ihan vain siitä syystä, että ihmiset vanhenevat, valmistuvat (?) ja hyyytivät. Ihan missä tahansa järjestysksessä. Elikkä ottakaapa neuvo vastaan ja tulkaa mukaan leikkimään, leluja varmasti riittää kaikille.

Oksennuksen hajuista syksyä toivotellen,



SISÄLLYSLUETTELO

Kansikuva (starring K.K.)	1
Itkua ja hammasten kiristelyä	2
Tämä sivu	3
Nurinaa ja napinaa part II	4
Hallituksen "naamat"	5
Belle++ - indeksi	6
Lämpimästi tervetuloa fukseit!	7
The man is alive	8
Henkilökohtainen jatko-osa	11
"Ei niin varma lähtö"	13
Urheilua	14
Fuksicursed Kuopioon	16
Hellä runohetki	19
Takakansi	20

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stekt.oulu.fi
WWW: http://stekt.oulu.fi/

Päätoimittaja: Antti Kangas
Art director: TC valokuvarakero
S&M kolumnisti: Jyri (= vakio)
Toimituksen sihteerikkö: In your dreams, pal !

Tämän tekson kopiolminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvalain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopisto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määritellyä osittaisista kopiolointia opetustarkoituksiin. Tämäkin numero on läpäissyt sensuurilautakunnan käsitelyn. Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipitelstään. Suomi on uusi maailman mestari. Wappu on tulossa.

Rauli Kaksonen

Puheenjohtajan palsta

Syksy on saapunut ja viipinä opiskelurintamalla alkaa jälleen lisääntyä. Kesätyötilanne oli hyvä ja suurin osa tietoteekkareista vietti kesän alan töitä tehden. Kevään hakukierroksella yhä suurempi määrä ihmisiä haki lukemaan tietotekniikkaa, joten uudet tietofuksit ovat entistäkin teräväpäisempiä.

Voitaneen siis sanoa että tietoteekkareilla menee teknisessä mielessä hyvin, mutta miten on muuten? Miksi kokouksissa ja bileissä näkyy vain pieni osa tietotekniikan opiskelijoista? Opiskelun pitäisi olla muutakin kuin rypyotsaista tenttien puurtamista ja kesätöiden paikkimista. Liian moni opiskelija vain paahtaa pitkin yliopiston käytävää salkku tanassa ja kännykkää vyöllä heiluen. Jos olet yksi heistä, niin herää: opiskelu voi olla todella hauskaa!

Moni ajattelee, että pitää itsensä irti kiltatoiminnasta

- (1) jottei siihen mene aikaa
- (2) ei joudu hommiin joihin ei aikonutkaan
- (3) kaiken mitä tekee pitää hyödyttää itseä ja
- (4) ei pidä teekkarikulttuurista.

Nämä selitykset ovat ihan hyväksyttäviä, mutta oman kokemukseni mukaan kiltatoiminta ei vaadi edellisten ohjenuorien hylkäämistä. Seuraavassa on esimerkkejä OTIT:n toimintamuodoista joihin voit ottaa osaa ja silti säilyttää periaatteesi.

Käytää OTITin kopiotilejä ja -koneita. Ne muodostavat killan taloudellisen perustan.

Kiltahuoneen siivoustalkoita on muutaman kerran vuodessa: olisi kiva, jos paikalla olisi muitakin kuin fukseja joiden fuksipisteet eivät muuten riitä. Itseasiassa auttaisi jo, kun kiltahuonetta ei sotkettaisi yhtenään.

Killan WWW-sivut kaipaavat kipeästi uudistusta ja laajennusta. Kiltalaisten WWW-sivut voisivat muodostaa OTIT kokonaisuuden.

Pommarissa on Sunin työasemia, jotka vaativat ylläpitoa. Operaattorin arvostettuun virkaan otetaan asiasta innostuneita tietoteekkareita ja koulutus tulee kaupanpäällisiksi. Hyvä operaattori saa aina töitä yrityselämästä.

Opetuksen arviointilomakkeet tätyy käsittelä. Vanhoja tenttejä skannataan verkkoon WWW-käyttöä silmälläpitäen. Hommat vaativat työtä, mutta se menee suoraa opetuksen tason parantamiseen.

Tietääkö sinun yrityksesi mitään OTIT:sta. Ota pari kappaletta tätä kiltalehteä ja kiukuta työpaikkasi kahvioon. Kysy samalla pomoltasi, olisiko heillä halua liittyä kannatusjäseneksi. Kannatusjäsenmaksu on yrityksiltä ja yhteisöiltä 1000 mk per vuosi, summan määrää killan vuosikokous. Kiinnostuneet saavat lisätietoja suoraan minutta.

Ala killan toimihenkilöksi. Vastuu ei ole niin suuri kuin hallitusvastuussa, mutta olet kuitenkin yksi killan avainhenkilöistä.

Asetu ehdokkaaksi hallitukseen, hommia riittää, mutta niin myös bileitä ja sauna-aloja. Saat arvokasta kokemusta ja monipuolisia yhteyksiä tämänpäivän ja tulevaisuuden vaikuttajiin.

Rauli Kaksonen rale@otitsun.oulu.fi
Puheenjohtaja Oulun Tietoteekkarit ry

HALLITUS 1995



Pääministeri:
Rauli Kaksonen
Koskitie 17 b 23
90500 Oulu
puh. 981- 5545 179
email: rale@otitsun.oulu.fi
<http://stekt.oulu.fi/~rale/>



Varapääministeri:
Jarkko Kemppainen
Rautatienvuori 16 c 23
90100 Oulu
puh. 981 - 376635
email: mysti@stekt.oulu.fi



Kansliaministeri:
Kari Hautamäki
Aaltokankaantie 32
90800 Oulu
Puh. 981- 555 6301
email: ls@stekt.oulu.fi



Kiltavarainministeri:
Maija Koivusaari
Limingankatu 5 b 32
90120 Oulu
Puh. 981- 312 0404
email: maija@stekt.oulu.fi



Ulkoministeri:
Jere Polvi
Yliopistonkatu 32 c 117
90570 Oulu
puh. 981- 5562730
email: olvip@otitsun.oulu.fi



Sisäministeri:
Jyrki Hoisko
Rakentajantie 5 e 607
90570 OULU
puh. 981- 5569204
email: amigman@stekt.oulu.fi



Opetusministeri:
Jouko Kylmäoja
Rautatienvuori 16 c 23
90100 Oulu
981-376635
email: golf@stekt.oulu.fi



Työvoimaministeri:
Mirkka Pietiläinen
Huovintie 19
90630 Oulu
puh. 981- 5317345
email: mirkka@otitsun.oulu.fi



Liikenneministeri:
Olli-Pekka Lukkarinen
Taidonkaari 1 G 53/3
90570 Oulu
puh. 981- 5545550
email: kane@stekt.oulu.fi

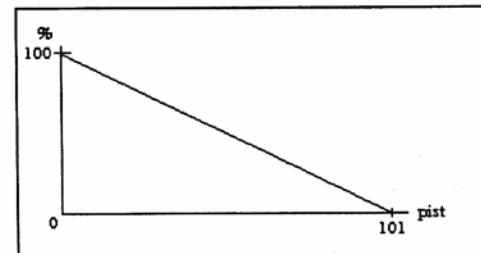


Tiedotusministeri:
Antti Kangas
Merikoskenkatu 3 a 27
90500 Oulu
puh. 981- 342452
email: scorpion@stekt.oulu.fi
<http://stekt.oulu.fi/~scorpion/>

BELLE++ -INDEKSI

Tämänkertaisessa tc-visassassa voit testata ennenkaikkea kavereittesi muistia. Testin kulku on likipitää sama kuin Wappuisessa Belle-testissä. Siis kavereittesi kerrottua sinun syyllistyneen johonkin seuraavista tempuista voit lisätä tempusta saatavat pistet hyväksesi. Lopuksi tarkista bellein- deksiarvosi oheisesta taulukosta. Fuksinräpäle! Nyt voit sinäkin tarkistaa onko sinusta ylipäättäään ollenkaan tietoteekkariksi.

1. Pakoileminen Wappuheilaa Letkun puiston puistoissa. 5 pist
2. Wappuisen aamukrapulalaatan heittäminen kaverin päälle pizzeriassa. 6 pist
3. Hyvän bandin kätteleminen kesken setin, nimim "Teekkari mee vittuun sieltä". 4 pist
4. "Pilata tunnelma" ts. nauttia tietoteekkarille ominainen määrä ilmaista viinaa tutakillan fksicursiolla. 9 pist
5. Oksentaa jatkoilla _kaikkialle_ muualle paitsi vessanpöntöön. 7 pist
6. Lauluillassa fuksinplanttuna tokaista lakkipäisille n:nnen vuoden tieteen- harjoittajille: "hei lopettakaan toi laulaminen niin päästäään aloittaan disco". 1 pist
7. Ei päästää porukoitaan sisälle kämppäänsä lauantaiaamuisella ylätysvierailulla. 8 pist
8. Naapurikillan fksicursiolla istua ensin tuntitolulla kalvosulkeisissa ja sitten lopuksi kysäistä: "Anteekshi mutta mitä tämä firma oikeen valmishtaa?" 4 pist
9. Wappuna kaupungilla tempaista juosten korttelin ympäri pelkkä tupsulakki päässä. 3 pist
10. Hyvän jutun kertomista ei pidä koskaan keskeyttää oksentaakseen: "... niin ja sitten <ryöps> mentiin meille ja <yöksrgr> ostettiin kaks..." 5 pist
11. Kävellä takaisin Ouluun cursiolta Jyväskylästä. 10 pist
12. Harjoitella fuksiuintia syksyisessä Laanaojassa jossakin kesäteatterin tienoilta, samalla reissulla hukaten kenkänsä korkealle puiden oksistoon. 3 pist
13. Kolmena perättäisenä vuonna hukata omaansa ja muiden omaisuutta fuksisuunnistuksessa. 4 pist
14. Fksicursiolla kovaäänisesti syöttää kalvosulkeisten pitääjää kokoomuksen sätynukeksi ja Helsingin herrojen nöyristelijäksi. 6 pist
15. Risteillä Goomin sa putkassa Töölössä. 7 pist
16. Virtuaalimatkalla nääsvillessä, lappeenrannassa ja ruotsissa. 3 pist jokainen
17. Wappuna joutua kannetuksi sammumaan junaradalle. 9 pist
18. Tulla valituksi mr. Lutikksi. 1 pist



Teekkarin tervetulopuhe uusille fuxille.

Morjens... Mitäs fucksipaskiaiset? Sitä on niinku tultu opiskelemaan vai? Ja ihan tietotekniikkaa? Mitähän tekivä typerät märkäkorvat mulkunpuit oikein kuvittelette tekevänne? Sitä niinku oletetaan, että täällä opiskelemalla teistä tulee jotain tietokoneguruja? Come on... Watch the mirror and spank on the picture. Teistä ei tule mitään muuta kuin Nokian ohjaamia sätynukkeja ja työtävieroksuvia homoidiootteja. Tämä nyt sattuu olemaan se hard-fact. Vitun luusereita te olette (ja tulette muuten vastakin olemaan). Vittu, vedä isäs hirteen ja nai äitiäss perseeseen.. Me vanhemmat tieteenharjoittajat voidaan hoidella se sun pikkusysteri... Ja on muuten turha kuvitella, että täällä mitään hienoa oppisitte... Tai että Reikusta irtoais joku ekonomi tai lääkistyttö... vitut, siellä ei ole teille muita kuin terveydenhoito-oppilaita, lastentarhaaja ja tekun homoja.

Sanoinko muuten että olet hämmästyttävä huono ihminen? Niin, juuri sinä finnikasvoinen ihanperseinen rasvatukkainen vaikkukorva paska. Sitä ollaan niinkuin äitin poikia? Haistatappas huomenna soittaessasi jälleen mammalle oikein kunnolla pitkät vitut. Tai kerro viimeisin märkä unesi. Vai ollaanko sitä oikein isän poikia? Saatana, postinjakajan runkavaa poika sinä olet! Perkele, tai pahempaa: Naapurin tekele. Senkin äpäräpentu, äitis jakoi vittu märkänä ennenkuin jakamista oli keksittykää! Jaa.. Tulikos sitä oikein kirjoituksista älliä?? Voi vittu, vedä jo ittes

hirteen ja tunge ne paperit perseeseesi. Tällä ratkaisee vain C++:n tai perseennuolennan jalo taito. Saatanan nörttinuja. Get a real life and buy an amiga!

Tällä on ihan turha tulla leveileen lukion todistuksilla tai aatelissukulaisilla, Kauppakorkeaa on sitä varten! Vittu, mee amikseen, mitä sää täällä teet? Kyrvännuolija perseennussija! Piiloneekerijutkuhomoi! Ei muuta kuin rautalankaa kaulan ympäri ja männynlatvasta roikkumaan! Eihän susta ole edes verkkopainoksi saati sitten koiranruuaksi! Hyi hitto! Sukulaisetkin häpeää sinua, niin juuri sinua! Olisit nyt herranjumala sentää mennyt sinne ammattikoulun peltiseppäsuurtalouskokkilinjalle tai lukenu lukiossa ahkerammin ja päässyt siten parempaan ammattikorkeakouluun.

Varokin muuten kulkemasta kaupungilla, vastaan kun tulet, niin pätkin auttamatta turpaan. Tuommoinen ruipelo valkovuotosurkimus, mällit sinusta puristetaan ulos. Muuten vihjeeksi: Niissä olutpulloissa siellä Fuksien saunaillassa on rotanmyrkkyä, päästäään kerralla koko paskaongelmasta (ja sinusta). Kantsii olla maistelematta!

Niin.. Että sydämellisesti tervetuloa opiskelemaan tietotekniikkaa oikein sitten minunkin puolestan. Toivoopi vuosikurssit '74-'75

SS Oulu

Johtaja Elää!

Oli paskanharmaa syysaamu. Viimeisetkin kirjavaväriset lehdet tipuskelivat puista peittäen kadut limaiseen lehtimereen. Harmaa paksu sumu tunkeutui pienimpään rakoon rajoittaen näkyvyyden muutamaan metriin. Krapulaiset rantajuopot miettivät kuumeisesti pikkurööksiä joilla talven majitus järjestyisi.

Keskikaupungilla haisi ummehtunut paska ja ihmiset kuljeskelivat maahan katsoen pitkin määrää katuja. Oli siis ihan tavallinen syksyinen aamu Oulussa.

Edellisen illan kiljumälli lämmitti vieläkin kroppaa, tosin päästä särkiniin vietävästi. Terminalin virallinen avustaja Jyrki (nimi ei muuttettu) oli vittuuntunut. Rahat oli lopussa ja opinnotkin menivät pään persettä. "Vedä käteen", sanoi entinen tyttöystäväkin eilen. Voi saatanaan saattana, pakko saada lisää viunaa, mietti Jykä. Taskunpohjalta kaivetti viidenkypin seteli ihan polteli käsissä. Alkohan on ihan korttelin päässä, syntyi ajatus samantien. Pari Makkepulloa lievittäisi vitutusta varmasti.

Pakkahuoneenkadun Alkon edessä alan jengi jo verryteli ja odotteli ovien avautumista. Mikä onkaan parempaa kuin taskulämmintä soppa kylmällä? Jyrkin askel alkoi jo painaa ja silmät loppaista. Askeleiden pehmeät kolahdukset märkäään asfalttiin pitivät kuitenkin miehen hereillä. Tunnelma oli kaikessa alakuloisuudessaankin lähes unenomainen. Enää kortteli matkaa, ajatteli Jyrki puolinukuksisa kävellessään rautatieaseman ohitse. Vastaan käveli nuorehko somalimies Armanin puvussa ja krokotiilinnahkaisissa kengissään, varovasti rapakkoja vältellen. "Vitun sosiaalihomot, harkittu ja hallittu niskalaukaus olisi noillekin aivan oikein", jupisi Jyrki itsekseen hieman pirtäämpänä kohmelon vavisuttaessa hentoa vartaloa. Nyt on aika saada soppaa, toteesi Jyrki lakonisesti.

Alkon ovet aukesivat. Äänekäs, pahallehaiseva pultsarijoukko tunkeutui ovista sisään joka-aamuisen tapaan. Myymälän edessäolevien oksennusten analysointi ja luominenkin sai jäädä sikseen. Viisi minuuttia kului ja myymälä oli täynnä ihmisiä, jos niin voi nyt sanoa. Jyrkikin saapui paikalle horjuvin askelin. Vihdoinkin, pääsi miehen huulilta helpotuksen tunteen vallatessa mielen. Loppuu se kanuuna ja uuteen nousuun vaan, riemuitsi kidutettu mieli. Ripeä nykäisy ovesta sai sen aukeamaan narahtaan ja avaten pääsyn juopuneen paratiisiin.

Jyrki käveli lähes pakonomaisesti hyllyrivistöjen välissä. Lämpö oli tehnyt miehen jälleenviseksi. Jalkoja oli pakotettava kävelemään kohti Viinihyllyä, matkaakaan ei ollut enää paljoa. Vasen jalka, oikea jalka, vasen... Äkkää Jyrki sääpsähti. Mikä oli tuo tuttu ääni? Samassa hän näki lyhyen tummatukkaisen miehen nurkkaan pään kääntyneenä. Mies näytti pitelevän jotain käsissään. Jyrki pakotti itsensä menemään miehen luu. Mies vaikutti jotenkin kummalliselta. Ihan kuin hän ei olisi jollain tapaa kuulunut tähän ympäristöön, juoppojen sekaan. Hei kaveri, mitä sää oikein teet? , kysyi Jyrki tarttuen miestä olkapäähän. Mies käänsi vaivautuneesti päättänsä ja samassa Jyrki jähmettyi. Noissa kasvoissa oli jotain tuttua. Nuo piirteet, nuo jumalalliset kulmat, pistävät silmät ja halilitut vilket, ne ilmentivät jotain suurempaa ja samalla niin tuttua. Shhhh, ole vaiti ja ota ryppyy, sanoi mies tarjojen olutpulloaan Jyrkille. Jyrki totteli voimatta vastustaa miehen tiukkuutta mutta lämpimää ääntä. Kylmä olut soljui Jyrkin

kurkkuun ja tuntui niin hyvältä, että leveä hymy nousi Jyrkin kasvoille. Onko sulla rahaa, kysyi mies tiukasti. Oo-oon, vastasi Jyrki saman tien sen kummempia ajattelematta. Anna tänne, niin mennään, sanoi mies samantien ottaen Jyrkin esillekaivaman setelin. Mies käveli tammokkaasti, lähes juosten, viinihyllylle, otti pari pulloa Makkea ja jatkoi kassalle. Mies maksoi pullot ja viittilöi Jyrkiä seuraamaan. Mitähän tästäkin seuraa, tuumi Jyrki uteliaana.

Jyrki seurasi miestä tämän kävellessä pitkin askelin eteenpäin. Jyrkin kyselyistä huolimatta mies oli vaiti ja jatkoi kävelyä. Lopulta suhteellisen pitkän kävelyn jälkeen miehet saapuivat valkoisen rakennuksen luo. Tule, istutaan , sanoi mies viimein ja käveli rakennuksen sisäpuolelle ja istui puielle penkille. Jumalauta, tämähän on jonkinlainen ulkoteatteri, sanoi Jyrki ääneen. Kesäteatteri, totesi mies kuivasti ja jatkoi:

Aletaanhan ottelemaan, ei tätä päänsärkyä kestää kukaan, en edes minä. Pullon kiertämisen lomassa Jyrki mietti kuumeisesti, kuka tämä outo mies oikein oli. Hänessä oli niin paljon tuttua ja isällistä, että Jyrkiä ihan hirvitti. Samalla epähuomiossa Jyrkin ote lipesi ja pullon pohjalla olleet pari senttilitraa viiniä kaatuivat miehen sarkahousuille. Donnerwetter, huusi mies raivoissaan ja ikäänti hamusi olematonta pistoolia vyöltäään. Jyrki jähmettyi. Hän TIESI, kuka mies on. Siitä ei ollut enää epäilyksen häivääkään. Mies oli aikojen suurin johtaja, kaikkien arjalaisien sankari ja esikuva,, itse Adolf Hitler!!!

Anteeksi ,taisin kiivastua , sanoi mies hieman nolosti ja jatkoi: Unohdetaan koko juttu ja otetaan tämä toinen pois kuleskelemasta. Mutta

sinähän olet Hitler, sai Jyrki äntyttettyä, teit itsarin vuonna 1945! Tämä kommentti sai miehen silmät loistamaan ja erottipa Jyrki miehen kasvoilta hieman voitonriemuisen ilmeenkin. Samassa mies alkoi puhua.

No joo, niinpä niin. Sanonpa vain, että ovat tyhmiä ja huonorotuisia ihmisiä, kun eivät Minua ja juutalaisenrettää eroata toisistaan. Itse asiassa, on oikeastaan hyvä vain että luulevat minun olevan kuollut, eipähän tarvitse niin kauheasti pelätä kaikenmaailman jutku-natsinmet-sästäjää. Toinaalta, on minulla sitä varten täällä kaksoisolentokin, jos joku vaikka saisi vihiä.

Maksavat muuten perkeleen paljon ne plastiikkakirurgit nykyään.

Vuonna 1945 kaverini Mengele tekaisi yhden jutkusta mulle kaksitolennon, joka sitten ammuttiinkin siellä bunkkerissa. Vähän harmittaa Evan kohtalo, mutta elämää on joskus kovaa eikä elämää olisi ilman kovaa. Heh, nyt tässä on tullut oltua hissunkissun närmä vuodet, mitä nyt olen täällä Oulussa paikallisten aktiivisten kanssa vähän kaljaa maistellut ja parantanut maailmaa. Mies kertoi lisää



tarinaansa samalla viinin valuessa kurkkuihin.

Miks ja miten tulit tänne Suomeen, ja eritoten tänne Ouluun? Kysyi Jyrki uteliaana ja hämmentyneenä. Noh, täällä Suomessa on paljon parempia sosialiturva kuin esimerkiksi Argentiinassa, viina on tosin kallista. Oulun tulin siksi, että täällä on aika aktiivista toimintaa asian puolesta ja saakelin väärärotuisia suhteellisen vähän. Onhan niitäkin poikien kanssa aina väillillä hoideltu. Mies vastaili muutamaan muuhunkin samanaiheiseen kysymykseen ja naukkaili viinia siinä lomassa. Ryypyn jälkeen mies hymyili jo pikkaisen piikeissään.

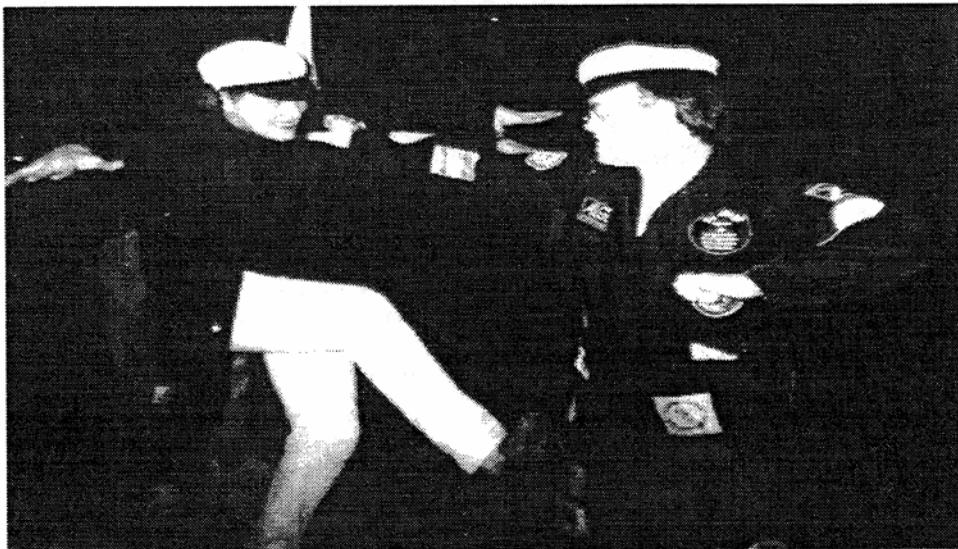
Mutta miksi kerrot tämän kaiken minulle? Kysymys, jota Jyrki hieman pelkäsi kysyä, lipsahti ikäänskuin vahingossa hänen huulitaan. Mitäkö-hän tämä suoraselkäisydden puolestapuhuja aikoi hänelle tehdä. Väristykset kulkivat pitkin Jyrkin hien kostuttamaa selkää ja hikikarpaloita putoili pitkin poskia.

Rauhoitu poika, totesi mies huomaten Jyrkin tukalan olon. En minä sinulle aio mitään tehdä, ehkä joskus tarjota kaljan tai pari jos se sopii. Kuka sinua edes uskoisi, jos jollekin kertoisit? Minuthan on julistettu kuolleeksi 50 vuotta sitten, joten ei tässä mitään hättää ole. Tällä Oulussa minä olen kuten kuka tahansa niistä tuhansista vanhoista kärrtyisistä ukoista, jotka asuvat juuri sinun yläkerrassasi ja soittavat suutaan mölyämisestä. Sitäpaitsi, olen juuri tavanut erään naisen, eikä sitä koskaan tiedä vaikka. jonakin päivänä sitä vanhakin innostuisi vielä ihan toisissaan...

Viinipullo alkoi olla lopuillaan ja miehet humalassa. Hetki hetkeltä Jyrki tunsi olonsa mukavammaksi, ja jonkin ajan kuluttua miehet jo paransivat maailmaa "annamääsanolsulleyh-denutun"-tyyllillä.

Jyrki heräsi sängyssään karmeaan päänsärkyyn. Oksennettuaan housuilleenhän ryömi vessaan ja antoi loppujen jäimen tulla pytynreunuksille. Voi saatana mikä uni, mietti Jyrki riisuen klimppisiä housujaan. Uunituoreen pukulan haju teki tepposensa ja Jyrkin yritys estää oksennuksen tulon pitämällä kättä suun edessä epäonnistui. Makkaranpaljoja sappinesteessä suihkusi hänen nenästään suoraan keskelle vessan peiliä. Jyrkin pyyhkiessä kättään laatanrippeistä housuntaskuunsa hän tunsi kädessään rypistyneen paperilapun.., jonka avattuaan hänen silmänsä leimautuivat siinä olevaan tekstiin: Aatu puh. 376635 !!!

Kurkipotku kannattaa AINA!



Hän on täällä tänään!

Edellisen Adios ry:stä kertovan jutun tiimoilta tuli niin paljon kyselyitä ja yleistä kiinnostusta heräsi että toteutimme teidän, lukijoidemme, hartaan toiveen ja otimme selvää mitä Adios ry:lle ja puheenjohtaja Voitto Ranteelle tänään kuuluu.

"Sanokaa Vode vaan", aloittaa Ranne, "Olemme jo vanhoja tuttuja. Juttunne jälkeen yhdistykseen tuli niin paljon yhteydenottoja että palvelupuhelimemme soivat yötä päivää 24h vuorokaudessa kolmen viikon ajan. Kiitos siitä kuuluu kyllä pelkästään teille."

Ranteen mukaan yhdistyksen suunnitelmissa onkin nyt suuri julkisuuskampanja. "Olemme yhdistyksen hallituksen kesken sopineet ja arponeet niin että tappioikseni joudun jäämään huolehtimaan yhdistyksen jatkosta muiden lähiessä yhdistyksen 1-vuotispäivänä ensi maanantaina." Muutakin aktiviteettiä on tarkoitus järjestää ennen iltajuhlissa tapahtuva hallituksen ryhmälähtöä.

Ouluhallissa lähtömessuilla mm. konsulentit esittelivät ja tarvittaessa käyttivät apuvälineistöään, myös vapaaehtoiset henkilökohtaiseen ratkaisuunsa päätyneet voivat lähteä yhdistyksen vuokraamalla benji-hypptelineellä. Viikkoa ennen juhlapäivää yhdistys julkistaa lähtijäkilpailunsa säännöt. Kilpailussa konsulentit videoivat ja arvostelevat ilmoitettuja lähtösorituksesta, parhailla sorituksilla on mahdollisuus päätyä Renny Harlinin ohjaamalle yhdistyksen esittelyvideolle. "Kuulemma Lauri tarvitsee myös näyttäviä lähtösorituksesta Cliff Hanger II -elokuvan filmauksia varten. Eli siis hypysoritukset ovat etusijalla", neuvoa Ranne. Messuilla on myös erityinen 'poikuudesta eroon ennen lähtöä' -palvelu johon voivat lähtöaikeiset nuoret miehet ja miksei naisetkin ilmoittautua. "Palveluun osallistuvien on tosin ennen tapahtumaa kirjallisesti sitouduttava lähtemään

konsulentien järjestämässä toimintanäytöksissä. Me olemme asiallamme vakavissamme ja tahdomme tukea yhtä vakavissaan lähteää päättäneitä ystäväimme", pysyy Ranne jyrkkänä.

Messut ovat syksyn päätapahtuma, mutta toki yhdistys on puolissa vuodessa muutenkin kehittänyt toimintaansa. Ranne kertoo palautteen saamisen lähte- neiltä jäseniltä olleen aikaisemmin erityinen ongelma, mutta nyt yhdistyksellä on palveluksessaan meedio joka on ottanut yhteyttä lähteneisiin ja pyytänyt palautetta. "Tytyväisiä on oltu", kertoo Ranne iloisena, "mm. Nirvanan Kurt Cobainilta tsemppi-terveisiä kaikille henkilökohtaista ratkaisuaan pohtiville. Kurt kertoo Taivaan olevan ihan jees paikka, vaikkei alttiita naisia eikä viinaa juuri ole. No totuuden nimissä Kurt myös paljasti että eipä enkelinpuvussa ole sepulustakaan eli se niistä hommeleista." Syksyn aikana on yhdistyksellä tarkoitusti järjestää kaikille avoin lähtijäkurssi, jonne ainakin poliisi, lääkintöhallitus ja paikallinen terveysvirasto osoittaneet kiinnostusta lähteää luennoimaan.

Myös yhdistyksen jäsenhankintaperiaate on hieman muuttunut. "Otimme käyt-töömme first-in last-out -periaatteen rohkaistaksemme jäsenistöämme joko jäsenhankintaan tai siten päättymään henkilökohtaiseen ratkaisuunsa nopeasti." Pyrimme myös rohkaisemaan jäsenistöä tutustumaan toisiinsa ja niinpä perustimme lähtijäpinoa varten vuoronumeroiden vaihtopalvelun. Myöskin rahallisesti periaate tuntuu Ranteesta

järkevältä, "Mainostaminen ja konsulenttienvaihto paljastaa rahaa nopeammin kuin 82-kiloinen mieshenkilö tippuu 19 metrin korkeudesta lähtönopeuden ollessa nolla, kuten sanonta kuuluu yhdystyksessä."

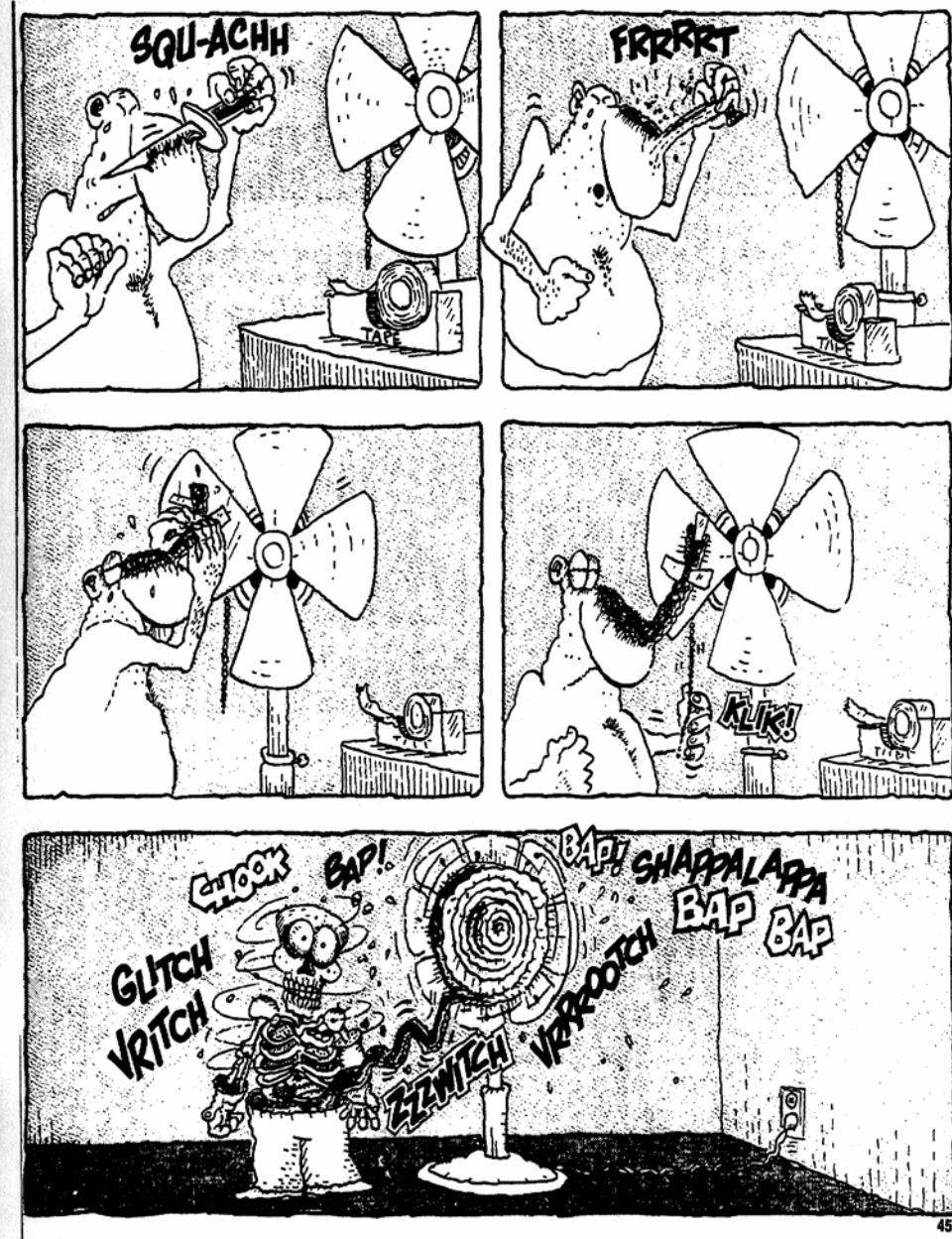
Yhdystyksen asiantuntijat ovat myös kehittäneet Ranteen mukaan valtavasti rahaa niilleenv 'Varma lähtö Advanced' -konseptin. Mainosmielellä Ranne suostuu kuitenkin paljastamaan joitakin yksityiskohtia. Varma lähtö advanced on normaalia konseptia hinnakkaampi vaihtoehto, mutta on Ranteen mielestä täsmälleen oikea ratkaisu tyylitajuiseen urbaanille nykyihmiselle. "Se on vähän niinkuin takaisin luontoon urbaanissa kaupunkiympäristössä, eräättä konseptin elementti on kerätty suoraan maamme katoavasta kansanperinteestä kuitenkin nykyaiosta klinistä teknologiaa hyväksikäytteen." Konseptin elementeistä Ranne suostuu paljastamaan muutamia. "Perustana on hypääminen niinkuin vanhassakin konseptissa. Uutuutena hypääjään voidaan johtaa sähköä ja kaulassa oleva hirttonaru voidaan kiinnittää sään suotuisa ollessa jonkin läheisen rakennuksen ukkosenjohdattimeen. Hypääjää varustellaan normaalin varustuksen (ks. Terminaali 1/1995) lisäksi mm. reikäiseen taskuun laitettavilla eteläamerikkalaisilla myrkkyhämähäkeillä. Lähtijän toisessa ranteessa on kiinni ampiaispesä, josta herhiläisten toivotaan suutuksissaan ampaisevan hypääjän kimppuun. Myöskin uutta on lisävarusteena lampaanveri-turki lähtijän päällä, jonka pitäisi kerätä haaskalle lähtöä valvovan konsulentin ilmaan päästämät korppikotkat. Ilmalennon päättymistä alapuolella odottaa barracudia ja piranhoja kuhiseva läpinäkyvä akvaario (huomattaa yleisöystävällisyys) jossa on myöskin sopivin välein pystissä lähtijää odottavia teroitettuja curareen kastettuja seipäitä. Myöskin lähtijän anukseen tai naisen kyseessä ollessa vaginaan voidaan laittaa syytetty dynamiittipötkö, joka sitten viimeistelee kaiken sopivalla ilotulituksella ja toivon mukaan auttaa osan yleisöäkin matkaan.

"Juttunne sai aikaan myös paljon kansainvälistä

kiinnostusta meitä kohtaan", kiihtelee Ranne. "Lähtijäyhdistykset ympäri maailmaa ovat ottaneet yhteyttä ja ajatuksena olisi kerätä maailmanlaajuisista huomiota asiallemme, eli olemme alustavasti päättäneet järjestää ensivuoden aikana 16000 lähtijän yhteislähdön. Räjähdyksien pitäisi näkyä kuussa asti kehaisee Ranne." Brion leikkikalusuunnittelijat ovat ottaneet yhteyttä, tarvittaisiin yhdystyksen asiantuntijoiden apua Pikku kemisti -tyylisen 'pikku lähtijä'-leikkikalupakkauksen suunnittelussa. Pienestä pitäen oikealla asialla", mainostaa Ranne. Kansainvälistä painostusta on käytetty Yhdysvalloissa San Franciscon viranomaisia kohtaan heidän kieltätyessään paljastamasta Golden Gate-sillalta hypäneiden tarkkaa lukumäärää (Kauppalehti 28.6. 1995). "Olemme kuitenkin aika varmoja että joku yhdystyksen nimissä hypäneistä on 1000. sillalta lähtenyt. Tempauksen yhdistys rahoitti myymällä sillan kuvalla ja järjestysnumerolla 1000. varustettuja teepaitoja. Kiitos kaikille meitä tukeneille." Yhdistys aikoo myös käänntää ja julkaista syksyllä ilmestyyvää kotimaista kirjallisuutta, erityisesti Tommy Tabermanin ja Seppo Hyrkäään 'Veivinheiton alkeet' aiotaan tuottaa maailmanmarkkinoille mitä pikimmin.

Tähän loppuun Ranne halusi vielä mainostaa yhdystyksen piirissä olevista avoimista toimihenkilöpaikoista konsulentteinä. "Monet konsulentteistämme ovat itsekin liian innokkaita lähtemään ja heidän ainainen kouluttamisensa maksaa." Ihannekonsentti on Ranteen mukaan valmis lähtemään apuun tarvittaessa vaikka suoraan vaimonsa päältä. Myöskin oman lähdön keskeyttäminen jotain hutiloijaan auttaakseen saattaa tulla kysymykseen. Myöskin vahingoilta ei konsulentin työssä aina voi vältyä. "Kerran ryhmälähtijöiden ensin halutessa kiertää maatamme konsulentit sekoittivat bussin johonkin japanilaisturistien bussiin, luulivat lähtijöille tulleen pupun pöksyn ja viimeistelivät lähtöaikeet konepistoleilla." Myöhempin kyllä yhdistys sai kiitoskortin Japanista kilpailevalta yritykseltä koko yrityksen johtopuoleen auttamisesta matkalle. "Se kortti on kehystettyynä taulussa seinällä yhdystyksen toimistossa."

"...Ei niin varma lähtö..."



MoPO

"Huippuhetkiä elämässäni"

Totesi eräs kovasti humalaisen asentajan oloinen juhlitsija mainostelevisionaissa taannoisen jääkiekon maailmanmestaruuskisojen loppuselvittelyissä. "Mahtavin suoritus Suomen urheiluhistoriassa", kommentoitiin myös. Toistaiseksi mahtavin Suomen urheiluhistorian suoritus kilpailtiin kyllä itänaapurin kanssa viitisenkymmentä vuotta sitten. Ja missä ovat tänään tässä kisassa kakkoseksi sijoittuneet? Urheilijoiden johtamien pankkien armosta saavat kissanruokaa syödäkseen. Iltaisin odottelevat henkensä kaupalla entisiä Kemin Innon nyrkkeliijöitä oviensa taakse rahaa lainaamaan.

"Ketää nē on ne sankarit?" Sankariksi tuleminen onnistuu seuraavia neuvoja noudattaa helposti keneltä hyvänsä. Pohjakoulutuksena riittääne hyvin esimerkiksi ammattikoulu. Oikea kaupallinen rekvisiitti on kaiken a ja o. Lippalakki, lippu, pelipaita, hieman liikaa alkoholia, tytöystävä Anttilasta ostamat verkkarit ja jokin sopiva koko maatamme yhdistävä kissanristiäistilaisuus. Tilaisuutta juhittaessa pitää muistaa hyvin äänekäs kielenkäytö hyvinä esimerkkeinä maamme-laulun laulaminen yliopiston katolla, "Curre för president" -huudot tahi auton äänitorvella tervehtiminen bussipysäkillä keskilutta nauttivia tekniikan ylioppilaita. Eikä sellainen ole juhlima kaupunki eikä mikään missä ei vähintään yhtä ravitsemusliikettä pistetä remonttiin tv-yhtiöiden ja sitä kautta mainostajien maksamien juhlallisuuksien johdosta. Muistakaan sitten tanssia ja hyppiä pöydillä aina kun joku laittaa jukeboxiin Tom Jonesia uudet sata kertaa peräkkäin. Myöskin muiden asiakkaiden maailmanmestaruuskättely ja mestaruus-selkääntapputtelu on mitä hyväksyttävästi toimintaa. Pienet mestaruustappelunpoikasetkin ratkeavat rauhanomaisesti taikasanoilla "Suomi on maailmanmestaari!" Tänään grillijonossa ollaan kavereita kaikki, ihan jokainen. Autoilijat voivat kerääntyä kadulle töötäilemään sydämensä halusta mestaruustöitälyjä. Pienet mestaruuspeleikkolaritkaan eivät tänään haittaa. Ja auta armias jos poliisi erehtyy kuljettamaan

jäähylle ketään suomalaiskansalliseen tyliin mestaruutta juhlinutta. "Me ollaan sankareita elämän, ihan jokainen."

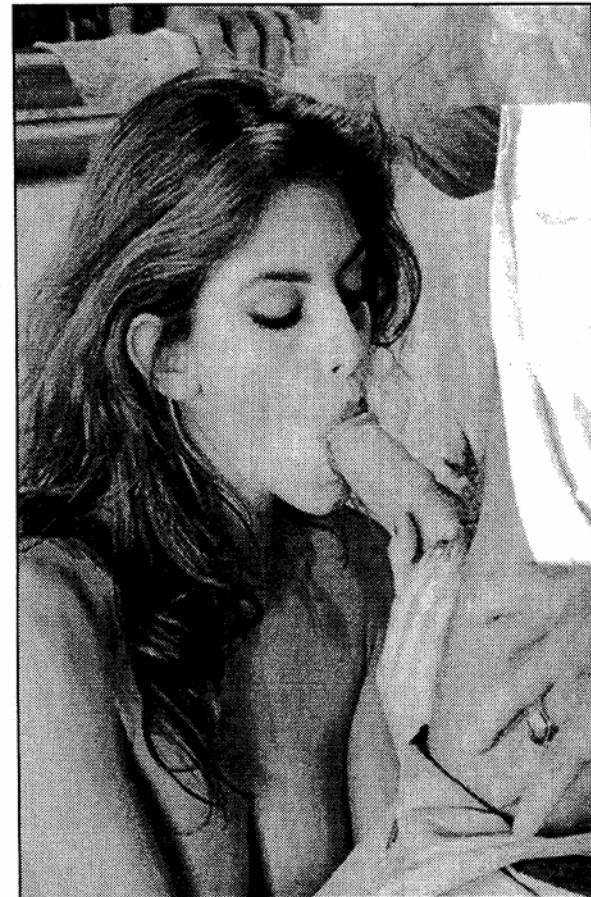
Totuuden nimessä täytynee tosin kertoa että toimittaja itsekin käväisi asutustajaamamme keskuksessa kyseisenä liputuspäivänä (en kylläkään juhlimassa kansallisia ylpeydenaiheetamme herroja maailmanmestareita vaan yksinkertaisesti halusin päästä pukille, ruots. den glider in). Kylläpä oli muuten vaikeata pitää katseensa maassa ettei vaan joutuisi katsekontaktiin eikä herättäisi kommentoimisen halua kenessäkään vastaantulijassa. Ja ravintolassa jouduin valehtelemaan olevani puoliksi puolalainen ettei tarvitsisi kerrata sataan kertaan samoja voittajan iskulauseita. Onneksi muistin Puolan rahayksikön nimen enkä siis saanut turpaani urheiluvihajana.

Onko nykyihmisen kokemusmaailma todellakin näin surkealla pohjalla. Tarvitaan satojen miljoonien markkojen business, peruskoulun kesken jättäneet sankarit ja riittävästi alkoholia herättämään elämää entisissä Äyräpään taistelijoissa. Jopa kansallinen isähahmo, pääministeri, pitää saada koikkelehitimään mainos- televisioon onnellisen voittajan näköisenä samaan aikaan kun kansa uskaltaa pistää pari raflaa remonttiin. Myöskin Suomen talouden pelastajaa, jeesus Martin

Saarikangasta täytyy kuunnella, sahan hän aikaan pari laivatilausta Masa-Yardsille (ja kas kummaa kun edeltäjien kymmenet tilatut laivat eivät pelastaneet puolta miljoonaankin sankaria työttömyyden lohikäärmeeltä). Koko Suomen kansa yhdessä nyt maammelaulu! Miksei shakki- tai vammais-olympialaisten maailmanmestareita juhilita ilmavoimien juhlasaattueella oopperan orkes-terin soittaessa Porilaisten Marssia?? Jaetaan pojille mitalien lisäksi vielä Mannerheim-ristin ritarikunnan 1. luokan komentaja-merkki tammenlehvin, on se sentään sellainen suoritus tämä jäätiekon maailmanmestaruus.

Pesäpalloakin harrastetaan opettamaan kansalle käsikranaatin heittoja ja poteroon syöksymistä. Viheltää! Mites, shakkiolympialaisten voittajat, saatteko te pillua keskellä päivää kadulla liikkueessanne?? Kuinkahan moni lapsi voi rakentaa julkistulevaisuutensa väittäen olevansa Hannu Virran avioton lapsi. Joo, antaa Suomen anti-doping toimikunnan vaan keskittyä shakinpeläajien ratsaamiseen (Kaleva 11.7.1995) ja jätetään todelliset voittajat, kuten painonnostajat ja pikajuoksijat, voittamaan maailmanmestaruuksia.

Tulos- ja urheiluruudut voisivat oikeastaan saada nykyisen ohjelma-aikansa nelinkertaisena jotta päästääsiin hajottamaan ravintoloita Tuamoto-saaret - Etelä-Jemen krikettiottelun päätyessä 99-12. Ei ketään kuitenkaan kiinnostu se tulosruudun jälkeen 26 minuuttia myöhässä alkava klassikkoelokuva. Samoiten Tyrnävän perunannostikset voisivat saada mainosteeveeltä ohjelma-aikaa heti alkueristä lähtien 8h päivässä kuten eräätkin kissanristiäiset. Ja joskus kertakaikkiaan käy mielessä ainakin neljän erillisen videolaitteen hankkiminen, eihän sitä muuten mitenkään saa imettyä itseensä kaikkia yhtäikäisiä sankari-



tekoja urheilun nimissä jokapojan teeveeruudussa. Ja tottahan se on että "Den glider in" on maailman ainaski 27. paras biisi viidestä sadasta, mikä kävi ilmi eräässä taunoisessa äänestyksessä. Tom Joneskin tykkää urheilusta ainakin jos biisinsä pääsevät sillä varjolla listan kärkeen. Sopivaa on myös lopettaa pienimuotoinen paikallinen Weindorf-riistoviijuhla "Den glider in"niin. Mikähän viinifestareissa liukuu minnekin??

Mainittakoon lopuksi jutun kirjoittajan urheilleen aikoinaan tosimielessä 11 vuotta, josta muistona palkintokaapista löytyy SM-pronssin lisäksi lukuisia piirin- tms mestaruusmitaleita.

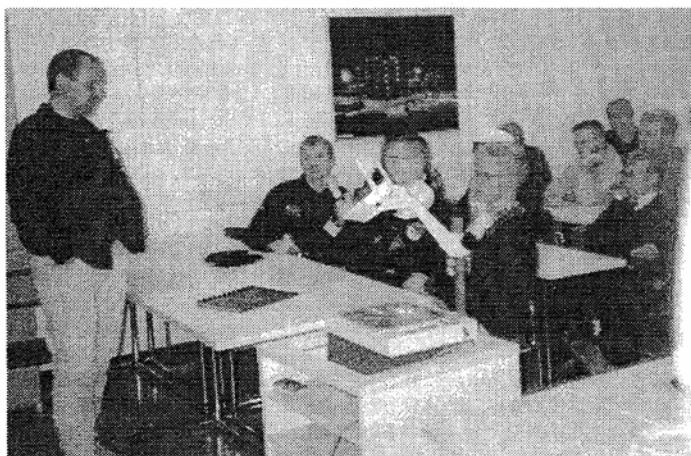
Fuksipellet Teekkareiden terästämänä

Fuksicursed Kuopioon

Aamulla jo palajon ennen heräämistä osa meistä kokoontui yliopiston taksitolpalla numero 5,63, jossa jo postilinjojen ökybussi meitä odotteli. Kun lähestulkoon suurin osa niistä joiden piti saapuman oli tullut, jatkoimme keräilyteriää aamuhämäräisessä Oulussa.

Längattoman televiestiinän aikakauden ansiossa onnistuimme haalimaan myös vt.freelancepelimanne Rollen mukaan huolimatta hänen hyvästä yrityksestään unhoittaa koko reissu. Vielä muutama pysähdyks ja olimme saaneet koko unisen remmin kasaan ja bussin keulan kääntyessä kohti länsirannikkoa ja Kuopiota, kaikki nukkuivat jo syvää unta huolimatta muutaman mukaan eksyneen teekkarin yrityksestä häiritä rauhaisaa unieloa.

Kun päivä oli valjennut, ja kallo haljennut, nauttuan erän riimihärkää, saivat kaikki fuksit tilaisuuden kertoa perhe-elämästään ja lemmikeistään, sisarukset mukaan lukien. Sitten saavuimmekin jo perille.



Omin sanoin kuvaillen se ensimmäinen yritysvierailu oli aika tylystä tai oikeastaan en minä osaa sanoa (erään fuksin mielipide). Vierailun kulku pääpiirteissään oli seuraava: ensin meille suositteliin vierailua vessassa, sitten tarjoiltiin kaffea ja pullaa, sitten selitettiin yhtä ja siten toista, taisipa olla jotain myös lähiverkkoyhteysistä, joista me fuksit emme tajuneet yhtään mitään ja lopuksi käyttiin vielä hengittelemässä sinkki- ja rikkihappohuuruja tehtaalla. Ainoaksi muistikuvaksi jäi taskunpohjalta myöhemmin päivällä löytynyt pullonavaaja, jota ensin luulin varastetuksi, mutta josta joku fiksumpi tiesi kertoa, että se oli lahjoitettu.

Seuraavaksi vierailimme eräässä kansallisessa ja ylikansallisessa yrityksessä täydentäen neste-tankkausta kuuman päivän varalle nauttien muutaman kiinteässä olomuodossa olleen pigmächampurilaisen (noiden köyhien teekkariparkojen nautiessa joitain kylmiä puristepitsoja ulkona -15 asteisessa tulessa ja tuiskussa). Kommentti fuksilta X: "se liukumäki oli kiva". Tässä vaiheessa osa noista oudoista haalareihin ja valkeisiin pääkappaleisiin pukeutuneista olioista

poistui keskuudestamme. Spekuloin kaverini kanssa hetken siitä olivat he uffomiehiä vai ei.

Sitten meille sanottiin, että menemme katsomaan mihin se edellisestä paikasta lähtenyti likainen, kuulemma saastaa sisältävä putki johtaa . Ennakko-odotuksista huolimatta (ongelmajätelaitos) päädyimme Kemira-Agrolle. Taas meidät istutettiin kuuntelemaan esitystä, joka tällä kertaa olikin multivisio. Visiosta tuli niin multi, etteivät kaikki kolme silmääni kyenneet vastaanottamaan kaikkea saatua informaatiota. Meille kerrottiin, että tuottavuus oli kasvanut huomattavasti kun tehtaalla oli huomattu ettei kaikkea materiaalia kannata kaataa viemäriin vaan osan siitä voi pussittaa ja myydä vaikkapa tielaitokselle

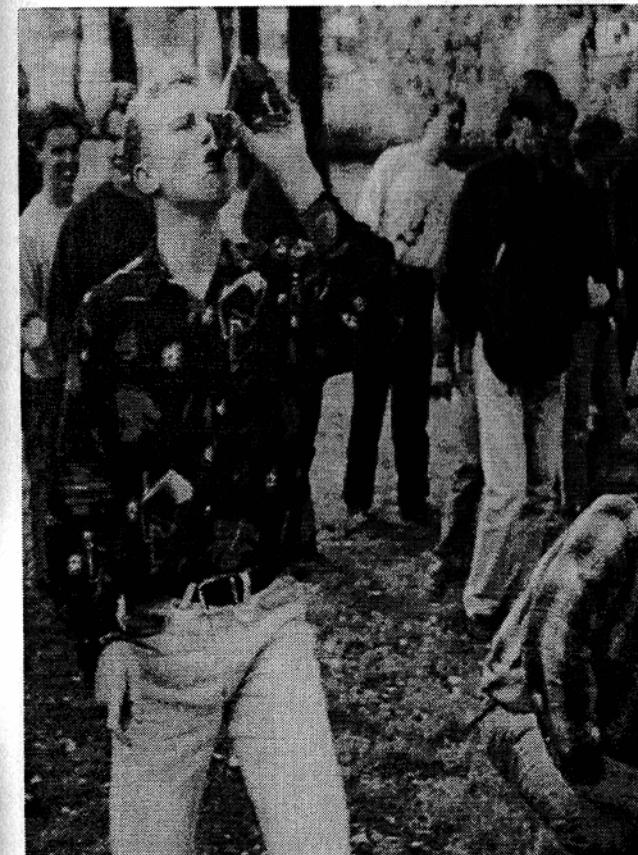
sokerina. Koska olimme olleet oppivaisia, meille tarjottiin kofeiinia piirakalla. Kävimme myös katsomassa valvomoa, jossa nuo valvoneet alkemianharrastajat kertoilivat tehtaassa suoritettavasta alkemiasta, jota myös taidettiin prosessiteknikaksi kutsua. Sen pituinen se.

Osa II: Taistelu

Valmistautuessamme suureen voimankoitokseen, josta meille ei kerrottu mitään ennen tapahtuman alkua, tarkistimme Kouvolan poliisivoimien vahvuuden ja päädyimme valitsemaan taistelukentäksi keskuspuiston. Tällä nimennomaisella paikalla me kaikki jouduimme nauttimaan joitain ruskeaa ja nestemäistä joka oksetti kovasti, mutta koska pyörintäosuuks oli jätetty pois, eivät puiston

käytävät tilaisuuden lopputua hohtaneet syksyn muotiväreissä.

Osana tilaisuuteen kuului myös jalkojen liikuttelua toistensa eteen, mikä osoitautui erittäin hankalaksi. Sattuu vieläkin.



Spekuloituamme hetken bussin paikkaa valitsimme sijainnin joka ei ollut kuskillemme eevansuiselle Evelle mieluuminen. Tämän jälkeen meidät fuksit päästettiin irti kirmaamaan pitkin Kajaanin valtakatuja, jonka ansiossa päädyimme viettämään aikaamme paikallisten alkuasukkaiden seuraan jollekin rannalle. Istuuduttuamme vietimmekin siinä rattoisan viisituntisen juoden sinolia ja marinolia, jota nämä ystäväliismieliset alkuasukkaat tarjoilivat.

Tämän marinoinnin jälkeen pakennimme paikalta. Kaupungin nähtävyysksiin kuuluu mm. puhelinkoppi, johon mahtuu neljätoista fuksia vetämääm kät.. Ja sitten paikalliseen ravitsemusliikkeeseen, jossa sulauduimme Joukoon kuin rauta veteen. Nauttuaamme runsaasti, yhteensä ainakin

kuukauden lukijakysymys: kumpi on teekkari ja kumpi on fuksi???



kolme tuopillista ravintoliuosta, jäämme nauttimaan toistemme seurasta, me komeat fuksipojat, emmekä häiriintyneet vaikka monet paikalliset tyttölapset kävivät meidän nautintoamme häiritsemässä. Teekkaripukuiset sensiaan lumoutuvat täysin noiden neitseellisten seireenien laulusta ja antautuivat heidän seuraansa. Sekös meitä harmitti, sillä myös teekkaripukuisen seurueessa olisi ollut muutama komeahko uros. Illan kuluessa tuo ravintolan tarjoilema tehomaito vaikutti meihin unettavasti, jonka seuraksena se ovelta seissyt punatakkinen heitteli meidät opiskelijanuorukaiset yksi kerrallaan ulos, teekkaripukuisen naureskellessa paholaismäisesti vieressä. Onneksemme nämä vanhemmat tieteenharjoittajat tunisivat vastuuta

meistä ja taluttivat meidät bussilin uinailemaan. Paluumatkasta emme muista paljoakaan, paitsi muutamalla on hämärä muistikuvia, että he olisivat kuuleet Intian kuu -laulusta noin 100 säkeistöä. Herätessämme lähestyessämme Tamperetta päässä sattui ja vatsassa kiersi, ja ensimmäin ajatus oli, että nyt nuo teekkariperkeleet ovat myrkyttäneet meidät. Joku kuitenkin selitti meille kokemattomille raukoille, että se on vain seurausta tehomaidon nauttimisesta ja huusi vielä peräämme poistuessamme bussista voimaan pahoin:

" TERVETULOA TEEKKARIELÄMÄÄN!!!!"

Hempeää, ystävä!

Toimittajapa herkesi hellämieliseksi ja rustasi tämän kauniin runontapaisen erällä iltapuheteella Amorin iltaa, juhannusaattoa, muistellessaan. Olkaa hyvä ja muistelkaa tekin. Ja ystävä, muistakaa että masturboidakin saa. Sehän on ihan luonnonlista ja kaikkihan sitä tekevät. Pikkutyötkin hiplaavat paikkaansa.

*äh puh ulla, saanko sinuun tulla
äh puh kulta, ota suihin multa
äh puh marja, anna tulla sarja
äh puh katja, ole mulle patja
äh puh sanna, mulle takaa anna
äh puh kaisa, ota mun aisa
äh puh mallua, onko pirkolla tallua
äh puh akkaa, saako panna takkaa
äh puh marju, olen sun karju
äh puh heidi, kiva peppu leidi
äh puh henna, ta min penna
äh puh mirja, olet avoin kirja
äh puh mainia, onpa kiva painia
äh puh lotta, isot tissit totta
äh puh asta, enpä halua lasta
äh puh sylviä, mitä sitä mylvää
äh puh kerttu, en tiennyt sua perittu
äh puh sailaa, ime mun mailaa
äh puh satu-tyttö, ethän ole katutyytö*

...ja tietysti työllekin löytyy omansa...

*äh puh pentti, työnnä vielä sentti
äh puh ari, pakaroita on pari
äh puh petri, sisässä vasta metri
äh puh kalle, päästää mut alle
äh puh arsi, onpa pitkä varsi
äh puh nuutti, sullapea vasta tuutti
äh puh kai, tiukka perä vai
äh puh asko, älä pääälle pasko
äh puh kainoo, oothan mun ainoo
äh puh kauhoa, ala jo laukoa
äh puh jussi, älä naista nussi
äh puh samponi, onko sulla tamponi
äh puh ilaria, nuole mun pilaria
äh puh arvi, vedetään kuule varvi
äh puh simo, nyt tuntuu himo
äh puh aimo, ole mulle vaimo*





Tervetuloa teknikan
ja tekniikan tekijöiden joukkoon!

TEKin opiskelijajäsenet
saavat mm.
seuraavat edut:



FUKSI!

Jo opiskeluvalkana kannattaa
liittyä TEKin jäseneksi.

Opiskelijoilta ei
peritä jäsenmaksua!

TEEKKARI!

Tervetuloa takaisin opintojen
pariin.

Muistathan ilmoittaa uusi
osoiteesi TEKin jäsenrekisteriin.



TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Oulun alueitolmisto
Teknologiantie 1, 90570 Oulu
(981) 551 5555, fax (981) 551 5556
Sähköposti: Asko.Saastamoinen@oulu.fi